

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Simeonis in Vlnis sistitur Deo. 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Exxit humanitatem
factus inhumanaus,
barbarus.
Hec enim ejus im-
manitas vulgabat
mirifice adventum
Christi ut notant
SS. Patres.
Praeconium Christi
non loquendo, sed mo-
riendo confessi sunt.
Pro mari rubro, in-
tellige copiam effus
sanguinis.
Omnes enim qui in
celo sunt, Reges sunt.
Vnde dicunt fecisti nos
Deo nostro regnum, &
adoratur Agnum in
Apocalysi, coronas
penunt. Sinus Abra-
ham, locus Infantum
proprietatis aequam
Christus eos secum in
celum assumeret.
Nolebat Deum secum
qui volebat omnino
solus regnare.

Humanitatem exuit,
Statim ac illam induit Deus,
Ita vecors, ut illius serviret gloriæ,
Cujus inhiaret ruinæ,
Ne ab ullo taceretur, quem ignorari voluerat,
Tot laxavit infantibus ora, quot vulnera.
Decoloravit purpuram suam,
Qui eam tinxit in sanguine;
Et in novo mari rubro
Pharaon alter elusus,
Dum unum perdere Regem voluit,
Multos fecit.
Perfide? Si à solio te Deus amoveat,
Quo migrabis?
Regni Consortes non patens; cælo inferedus non es,
Ubi nemo de populo, omnes Reges.
Infantes odisti; Abrahæ sinum ne spera;
In regione sua sunt,
Eos inde non fuges.
Te recusaret & Erebus, si Cainifice non egeret.
Nusquam esse debueras,
Qui Deum, qui ubique est, non vis tecum.

ELOGIUM XI.

SIMEONIS IN ULNIS SISTITUR DEO.

Olim autem dictum
erat à Deo, non vide-
bit me homo, & vives
Exod. 33. Christus flu-
vius egrediens de
Paradiso.
Historia de Cygni
cantu notissima. Ta-
lem autem Simeonem
vocat ob canitatem.
Positus est his in
ruinam multorum,
& in signum cui
contradicetur.

Luc. cap. 2.
Mori nemo timeat,
Nisi qui nondum viderit Deum.
Fluento Salutis applicitus
Præcinit sibi Olor inferias,
Manumitti se postulans,
Cum meliorem fisti Domino servum videt.
Authorem salutis positum in ruinam multorum,
Experitur primus ille, qui prævidet.
Tautæ Majestatis oppresus est pondere,
Qui eum in ulnas accepit.
Quidni

Quidni dimiti rogaret in pace,

Parari gladios præsciens,

Qui ipsam etiam animam pertransirent?

E Senis triplio Dei gaudia conjice;

Plura hic sæcula, quam ille annos

Mariæ victimam expectarat in templo.

Per assuetas fletibus Turtures

Nostra Gaudia redimuntur.

Adeo nihil vile Deo est,

Quod lacrimam sapiat.

In Pullis columbarum

Agnosci vult author, munera, sine felle.

Tacere nestiunt

Quibus tanta Verbi fit copia.

Spiritus veritatis

Pythonissas & ipse cœpit habere,

sed sobrias, sed innocentes.

Anna altera Samuelem secundum expectans

Eructat vaticinia Deo plena.

Ebria tamen videri & ipsa ne posset

Tam longa præmisit Oestro jejunia.

Ex occurso Mariæ nemo non proficit,

De Sacerdote sit Oraculum Simeon;

Acceperat ante responsa, nunc dabat.

Non visurum se moitem jam credit,

Quia post Christum nulla jam est.

Divinans Pueri genium,

Vates emeritus,

Illum crucis, cruciatuumque memoria

Quibusdam quasi blandimentis exhilarat.

Licet nondum cum flagello

In templum venerit J. E S U S,

Ex nunc vendentes, & ementes, abite.

Post Mariæ oblationem

Nauseare cætera Deus cepit,

Habete vobis oves, & Boves,

Columbas, & turtures;

Uno ille contentus est Agno,

Et tuam ipsum Anninam pertransibit gladius.

Expectans consolationem Israel, & Spiritus Sanctus erat in eo.

Turtures Animalia Flebilis,

Ut darent hostiam, par turturum, aut duos pullos columbarum.

Columba enim selle carere dicuntur.

Et accepit eum in ulnas suas, & benedixit Deum, & dixit, &c.

Pythonisse mulieres veliloque apud antis quos in pretio.

Anna Samuelis mater credita ab Heli ebria, cum assidue oraret ad Dominum in templo. Reg. I.

Festum quo colitur hoc Mysterium, Iapanon à Græcis, occursus dicitur à Latinis Patribus.

Responsum acceperat Simeon, non visurum se mortem.

Miratus enim est ollum per prophetam, & Mors, ero Mors tua. Predixit enim Simeon Passionem Christi, & inde Mariae dolores.

Bis enim Christus fugavit à templo vendentes, & ementes.

Tunc enim potissimum dicere posuit.

EL O Quid mihi multitudo victimarum vestiarum?

Christus enim solus is fuit, in quo sibi bene complacuit.